

[Helga Pedersen.]

er en hel del, som undrer sig over, at den højtærede minister alene vil bidrage til at øge færdselssikkerheden ved hjælp af hastighedsgrænser i påsken, eventuelt pinsen og senere, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han ikke kunne tænke sig at sætte en klar grænse på et andet område, nemlig med hensyn til det kvantum spiritus, der kan tolereres ved rattet, således at vi altså gik over til den faste promilleregulering, hvorom jeg tidligere har rettet spørgsmål til den højtærede minister, der lovede mig at følge undersøgelserne i Sverige med største opmærksomhed. Jeg har imidlertid fået det indtryk, at justitsministeriet har — skal vi sige koncentreret sig mere om påskefarten end om påskebrygget. Så vidt jeg ved, står det stadig fast, at menneskets reaktionsevne nedsættes, når det har indtaget alkohol; det gælder allerede ved en så lav promille som 0,40, og de faste grænser, der har været tale om, har ligget adskilligt højere. Det er jo en kendsgerning, at alkoholforbruget i det hele er vokset stærkt og formodentlig også vokset for den del af befolkningen, der kører bil. Det står fast, at spiritus har en stedse stigende indflydelse på antallet af trafikulykker — man kan blot læse de oplysninger, der står f. eks. i Berlingske Tidende i dag. Det er endvidere kendt, at de frygteligste trafikulykker, der overhovedet er sket i dette land, skyldes påvirkede motorførere. Vi ved, at Sverige, Norge, flere stater i USA og andre lande har en ordning med en fast promilleregulering. Vi ved, at der i vide kredse er utilfredshed med den gældende ordning. Jeg skal ikke her komme ind på den frie bevisbedømmelse, som har været anført mod promillereglerne, for jeg synes simpelt hen, det ville være vanskeligt for ministeren at anvende det argument, som jeg i øvrigt mener er forkert, på samme tid som han foreslår en hastighedsgrænse, altså for så vidt også en tilsidesættelse af bevisbedømmelsen. Jeg skal som sagt ikke gå nærmere ind på det spørgsmål, men bare henviser til, at mange dommere og mange domsmænd, som jeg ofte har lejlighed til at tale med, går ind for en anden ordning end den, vi har i dag i færdselsloven, og ønsker forsøget med en fast promilleregulering gjort. Derfor vil jeg gerne bede den højt-

ærede minister udtale sig om, hvorvidt han vil være villig til at medvirke til et ændringsforslag om en promilleregulering, således som vi tidligere har drøftet det her i tinget.

Marie Antoinette von Lowzow: Det er ganske klart, at baggrunden for dette lovforslags fremsættelse er den højtærede justitsministers ønske om at begrænse færdselsulykker og færdselsdød. Dette ønske deles naturligvis af alle medlemmer af det høje ting. Det, der kan være uenighed om, er, om den højtærede minister har ret, når han mener, at hastighedsbegrænsning er vejen til at nå en nedsættelse af færdselsulykkernes antal. Om dette kan jeg sige, at der i mit parti er absolut delte meninger. En stor del af min gruppe deler med mig det synspunkt, at den bedste vej er at lægge ansvaret helt og fuldt på vognens fører og gennem oplysning, gennem propaganda, gennem krav til kørefærdigheden, gennem straffebestemmelser og en meget øget kontrol at indprente dette personlige ansvar. Færdselslovens bestemmelse om ansvarlig kørsel efter forholdene må slås fast i alles bevidsthed med syvtommerssøm, det er den sikreste vej. De uansvarlige motorkørere vil ingen almindelige restriktioner kunne bremse, medens jeg tror, at øgede restriktioner meget let vil kunne forflygtige den personlige ansvarfølelse.

Det er, som den højtærede minister i sin fremsættelsestale gav udtryk for, meget svært at uddrage sikre resultater af den statistik, som er optaget, og det er endnu sværere med godt resultat at sammenligne udenlandske forhold med danske; derfor bør vi som ansvarsbevidste ikke afvise forsøg på at skaffe resultater fra det specielt danske område.

Min gruppes flertal vil altså ikke afvise et tidsbegrænset forsøg herhjemme i den kommende påske, men må så ønske efter et sådant forsøg at få spørgsmålet tilbage til nærmere drøftelse og behandling her i tinget. Jeg håber, vi i det kommende udvalg kan finde frem til en sådan løsning.

Else-Merete Ross: I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag har jeg særlig hæftet mig ved sammenligningerne mellem de svenske og danske tal i de tre uger